

VYZNÁNÍ KATOLICKÉ VÍRY

Já, N., pevně věřím a vyznávám všechny i jednotlivé části, jež obsahuje vyznání víry, jehož užívá svatá římská Církev, totiž:

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. I v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího. A z Otce zrozeného před všemi věky. Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, neučiněného, jedné podstaty s Otcem: skrze něhož všechno učiněno jest. Jenž pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil s nebes. I vtělil se Duchem Svatým z Marie Panny a člověkem se stal. Ukřížován byl také za nás pod Pontským Pilátem: trpěl a pohřben jest. A třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. A vstoupil na nebesa: sedí po pravici Otce. A opět přijde se slávou soudit živé i mrtvé; jehož království nebude konce. A v Ducha Svatého, Pána a oživovatele: jenž vychází z Otce a Syna. Jenž s Otcem a Synem je zároveň uctíván a oslavován: jenž mluvil skrze proroky. A v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou Církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. A očekávám vzkříšení mrtvých. A život příštího věku. Amen.

Neochvějně uznávám a ctím apoštolská a církevní podání i ostatní zvyky a zařízení této Církev. Rovněž uznávám Písmo svaté v tom smyslu, jehož se přidržela a přidržuje svatá Matka Církev, jíž přísluší rozhodovat o pravém smyslu a výkladu Písem svatých; a vždycky přijmu a budu vykládat Písmo svaté jen podle jednomyslného souhlasu Otců.

Vyznávám též, že je sedmero svátostí Nového Zákona v pravém a vlastním smyslu, které ustanovil Pán náš Ježíš Kristus a jež jsou potřebné k spáse lidského pokolení, byť ne všechny pro každého, totiž křest, biřmování, svátost oltářní, pokání, poslední pomazání, svěcení kněžstva a manželství; a že udělují milost a z nich že křest, biřmování a svěcení kněžstva nelze opakovat bez svatokrádeže. – Též přijímám přijaté a schválené obřady katolické Církev při slavnostním udílení všech shora zmíněných svátostí. – Ctím a přijímám všechny i jednotlivá rozhodnutí a prohlášení přesvaté synody tridentské o dědičném hříchu a o ospravedlnění. – Právě tak vyznávám, že se ve mši sv. obětuje Bohu pravá, vlastní a smírná oběť za živé i zemřelé; a že v Nejsvětější Svátosti Eucharistie opravdu, skutečně a podstatně přebývá Tělo a Krev Pána našeho Ježíše Krista spolu s Jeho duší a božstvím a že se děje proměna celé podstaty chleba v Tělo a celé podstaty vína v Krev, kteroužto proměnu katolická Církev nazývá přepodstatněním. Doznávám, že se také jen pod jednou způsobou přijímá celý a nerozdělený Kristus a pravá svátost. - Vytrvale se držím toho, že jest očistec a že duším tam zadrženým pomáhají přímluvy věřících. Podobně že se mají ctít a vzývat i svatí, kteří spolu s Kristem kralují a že oni za nás obětují Bohu své modlitby a že se mají uctívat jejich ostatky. Pevně tvrdím, že se mají mít a uchovávat obrazy Krista a Bohorodičky vždy Panny, jakož i jiných svatých, a že se jim má vzdávat náležitá čest a úcta. – Dotvrzuji, že Kristus také zůstavil Církvi moc udělovat odpustky a že jich užívání obzvlášť prospívá křesťanskému lidu. – Uznávám svatou, katolickou a apoštolskou římskou Církev za matku a učitelku všech Církví a slibuji a přísahám opravdovou poslušnost Římskému Veleknězi, nástupci knížete apoštolů svatého Petra a zástupci Ježíše Krista.

Rovněž bez pochybnosti přijímám a vyznávám vše ostatní, co podávají, rozhodují a prohlašují posvátné kánony a obecné církevní sněmy a obzvlášť přesvatá synoda tridentská a obecný církevní sněm vatikánský, zejména o prvenství a neomylném učitelském úřadě Římského Velekněze, a zároveň všechna opačná tvrzení a jakékoli bludy, Církvi odsouzené, zavržené a zatracené, právě tak já odsuzuji, zavrhuji a zatracuji. Týž já, N., slavnostně slibuji a přísahám, že tuto pravou a katolickou víru, bez níž nikdo nemůže dojít spásy, kterou nyní dobrovolně vyznávám a již se vpravdě držím, že ji úplnou a neporušenou s pomocí Boží navýsost vytrvale zachovám a budu vyznávat až do posledního dechu svého života a že podle svých sil budu pečovat o to, aby moji podřízení či ti, jichž duchovní správa mně bude náležet mocí mého úřadu, jí se drželi, jí učili a jí hlásali. Tak mně dopomáhej Bůh a tato svatá Boží evangelia.